

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

D. A. Tractatvs De Privilegiis Ecclessiae

Zanchi, Lelio

Veronae, M. D. LXXXVI.

Quadragesimum Quintum Priuilegium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61627](#)

Quadragesimum Quintum Priuilegium.

ECCL ESIA gaudet hoc priuilegio. ¶ Quod si Monachus canonicus, vel alii regulares cum deberent diuinis officiis operam date, & ex quo de redditibus Ecclesiarum quarum curam exercuerunt, pecuniam congregauerunt, & postea ad curias Principum accesserunt, officium reuocandi eos, Abbatii incumbit. ¶ Vnde cum hoc ad aures P. Maximi peruenisset, mandauit ordinatio quatenus moneat Prælatos prædictorum regularium, ut ipsi corrigan illos, qui claustrum proprium negligentia dimiserint. Tunc illos moneat ordinarius, ut proprium si quod habent in Prælatorum suorum manibus resignent, & vitam regularem obseruent, q̄ si non fecerint compellant eos ad hoc per suspensionem officii, & beneficii apostolicae sedis, capit. quanto de officiis. hic considerandum, ¶ quod correctio regularium primo pertinet ad Prælatos ipsorum, ¶ & quatenus Prælati fuissent negligentes, tunc Episcopi eos corrigan, fuit enim ratio, ¶ nam pecunia congregata ex prioratibus, seu aliis domibus religiosis non cedit ipsis Prioribus, seu Prælatis, sed debet conuerti in utilitatem Monasterii, ¶ & idem dic undecunque religiosus pecuniam quæsierit sive ex successione cognatorum, vel aliorum, ut in l. Deo nobis. C. de episcop. & cler. & 18. q. i. capitu. unico sive ex contractu, Et sciendum, quod simplex Monachus contrahere non potest ad utilitatem suam, sed ad utilitatē Ecclesiæ, seu monasterii, & tenet contractus, ¶ vnde si Monachus stipuletur sibi sive monasterio sive impersonaliter, semper acquirit monasterio, Inno. in capi. cum olim el ii. de priuileg. & ita ex prædictis notandum, ¶ quod religiosus potest stipulari monasterio suo sine aliquo mandato, dicit tamen Innocen. hic, ¶ quod ex delicto Monachi Monasterium non obligatur. ¶ Sed si Monachus esset in studio de licentia Abbatis, potest contrahendo mutuum obligare Monasterium temperatè iuxta necessitatem, argumento, l. ad rem mobilem, & in l. ad legatum. ff. de procur. & capitu. præterea de offic. deleg. stante licentia eundi ad studium, videtur sibi omnia concessisse, sine quibus in studio commodè permanere non potest, capitu. quod quibusdam de fidei. hic dubitari potest, ¶ quod Episcopalis auctoritas sic superflua, cum Abbatibus fuerit data potestas, & auctoritas

M coer-

Tractatus

90

coercendi, & corrigendi Monachos, cap. reprehensibilis de appell.
 24. q. 3. capitu. corripiantur hoc enim intelligitur quando agitur
 contra Monachos secundum regulam claustralem cap. de persona
 11. q. 1. l. 3. C. de patr. potest. l. una. C. de emēd. propinq. securus si age
 retur in figura iudicij, solus Episcopus cognoscere debet: Auctori
 12. tas igitur Episcopi est in hoc necesaria, † quando Abbates sunt
 negligentes in reuocando Monachos vagabundos. Nam tunc eo-
 rum negligentia punitur ex quo bona Ecclesiæ asportata, & occu-
 pata non repetunt, quod tamen facere deberent, Card. in clem. 2.
 releg. dom. & eo maximè quando tractatur de fide promissa, non
 13 seruata, quam promiserunt Monachi. † Qui modò fuerint effe-
 ctu vagabundi, talis negligentia odiosa, est delictum, Bal. in capit. 1.
 quo temp. mil. de v. lib. feud. cum sit negligentia eruditiois nouer-
 ca, Specul. de aduoc. ver. 9. cap. nihil 83. distinct. Cardina. in clem.
 2. s. 1. de sepul. Ideo Episcopus negligentiam supplere tenetur,
 ut hic.

S V M M A R I V M.

- 1 Principi non obediens morte moriatur.
- 2 Excommunicatus est, qui contra decretum Episcopi venit.
- 3 Excommunicationes sunt infinitæ, duæ tamen sunt species quæ per canonistas præ-
cipue sunt in v. su. scilicet maior, & minor.
- 4 Excommunicatio est extra communionem Ecclesiæ separatio, vel censura Eccle-
siastica.
- 5 Excommunicatio quæ maior est, dicitur Anathema, & excludit ab ingressu
Ecclesiæ.
- 6 Excommunicatio minor quæ tantum separat à sacramentis est duplex, per pre-
ceptum, & à iure, Vel per sententiam ab homine.
- 7 Episcopus ab excommunicatione iuris soluit, nisi absolutio Pontificis fuerit
referuata.
- 8 Anathema est damnatio æternæ mortis, & non debet nisi pro mortali crimi-
ne imponi.
- 9 Incorrigibili est. Anathematis ex se punitur, quia suprema maledictio, que
frangit, rapit, vrit, & ferit.
- 10 Anathema frangit Ecclesiæ, rapit res alienas, vrit domos, feritq; personas Ec-
clesiasticas.
- 11 Anathema dicitur ab Ana, quod est rectum, & themus diuiso, quasi recta
diuiso damnatorum à Deo, & à Plebe.

-1900 M

V-

- 12 Venientes contra decretum Episcopale excommunicantur, & facta admonitione. Ex quo sunt incorrigibiles veniunt Anathematizandi.
- 13 Inobedientes ex quo committunt peccatum mortale excommunicantur.
- 14 Inobedientia contemptua punitur.
- 15 Episcopi in sua diocesi possunt facere constitutionem, sive decretum insitum.
- 16 Decreta Episcopalia dicuntur *Canones Episcopales*.
- 17 Populus, & qualibet Ecclesia, sibi potest constituere ius aliquod.
- 18 Episcopi de maioribus negotijs non possunt statnere.
- 19 Statutis, & decretis Episcoporum non est obediendum quando excederent officium, & potestatem Episcoporum.
- 20 Principi non obedientes seculari, morte perire debent.
- 21 Iudici Ecclesiastico non obedientes, debent mori spiritualiter, scilicet per excommunicationem.
- 22 Mentio quando fit de Priuice in iure Canonico semper intelligitur de Papa.
- 23 Papa Pius Quartus ob inobedientiam iussit Illustrissimum Cardinalem Carraffam iugulari in Carceribus, & amputari caput Duci Paliani predicti Illustrissimi.
- 24 Papa Sixtus Quintus ob inobedientiam iugulari fecit Illustrarem Comitem Ioannem de Pepulis.
- 25 Decretis iustis parendum est.
- 26 Adagium est, quod melius est obedire, quam sacrificare.
- 27 Inobediens incurrit in infamiam.

Quadragesimum Sextum Priuilegium.

ECCLESIA habet hoc priuilegium. In libro Regum legitur. † Qui Principi non obedierit morte moriatur. † Ideo si Episcopi decretum fecerint, contra quod quis venerit, excommunicabitur, & in Concilio Agathen. quod anathematizetur statutum fuit. capitu. si quis de maiorit. & obedient. qui igitur contrafecerit erit excommunicandus. † Sed cum excommunications sint infinita, duæ tamen sunt species, quæ per canonistas præcipue sunt in usu, scilicet maior, & minor, & de utraque habetur 3. quæst.
4. capitu. engeltrudam, † Excommunicatio est extra communione